

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อคือ ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ยังไม่ได้แต่งงาน ศึกษาเหตุผลหลักของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และหาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี (Self-esteem) และการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

เพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัย ینگกล่าว ในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ยังไม่ได้แต่งงาน โดยใช้สถิติ

- การแจกแจงความถี่ และ ร้อยละ
- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t - test
- Z-test

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เหตุผลหลักของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีแต่ละวัย และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองกับการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยใช้สถิติ

- One-way ANOVA
- Pearson Product-Moment Correlation Coefficient
- Z-test

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสตรีทั้ง 2 วัยในส่วนนี้ ได้นำเสนอข้อมูล 6 เรื่อง คือ

- 3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั่วไป
- 3.2 พฤติกรรมทางเพศในอดีต
- 3.3 ความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
- 3.4 พฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน
- 3.5 วิธีการผิดๆ ที่บุคคลเชื่อว่าสามารถใช้ป้องกันการติดเชื้อ HIV ได้ (Illusory Strategy)
- 3.6 การเห็นคุณค่าในตนเอง
- 3.7 การยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

3.1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั่วไป

ในส่วนนี้ มีข้อความหลัก 2 ข้อที่เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ คือ ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่า สตรีที่ยังไม่แต่งงานมีความจำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ และระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับ คนทั่วไปในการคบหาดูใจกันก่อนมีเพศสัมพันธ์ควรมีเวลานานเพียงใด

3.1.1. ความจำเป็นของสตรีที่ยังไม่แต่งงานในการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

งานวิจัยนี้ได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของสตรี 2 วัยว่าสตรีที่ยังไม่แต่งงานมีความจำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ โดยแบ่งระดับความจำเป็นในการใช้ถุงยางอนามัยเป็น 2 ระดับ คือ ไม่จำเป็นเลย/ไม่ค่อยจำเป็น และค่อนข้างจำเป็น/จำเป็นมาก ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

ความคิดเห็นในเรื่องความจำเป็นในการใช้ถุงยางอนามัยของสตรีที่ยังไม่แต่งงาน

กลุ่มตัวอย่าง	n	ความจำเป็นในการใช้ถุงยางอนามัยของสตรีที่ยังไม่แต่งงาน			
		ไม่จำเป็น / ไม่ค่อยจำเป็น		ค่อนข้างจำเป็น / จำเป็นมาก	
		freq	%	freq	%
วัยรุ่นตอนปลาย	30	7	23.33	23	76.67
วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น	30	5	16.67	25	83.33

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนใหญ่แล้วทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลาย (ร้อยละ 76.67) และวัยรุ่นใหญ่ตอนต้น (ร้อยละ 83.33) ต่างเห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสตรีทั่วไปที่ยังไม่แต่งงาน หากต้องการมีเพศสัมพันธ์

และเมื่อสอบถามต่อไปถึงเหตุผลที่ทำให้สตรีทั้ง 2 วัยเห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องจำเป็นหรือเป็นเรื่องไม่จำเป็น โดยแต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ สามารถสรุปเหตุผลได้ดังตารางที่ 3.2.

ตารางที่ 3.2

เหตุผลที่สตรีเห็นว่าถุงยางอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่จำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์

	วัยรุ่นตอนปลาย			วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น		
	n	freq	%	n	freq	%
ถุงยางอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์						
1. ช่วยป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	27	17	56.67	34	21	70.00
2. ช่วยป้องกันการตั้งครรภ์	27	10	33.33	34	13	43.33
ถุงยางอนามัยเป็นสิ่งไม่จำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์						
1. มั่นใจในความปลอดภัยของคุณอน	9	3	33.33	7	6	85.71
2. มีเพศสัมพันธ์กับคุณอนเพียงคนเดียว	9	2	22.22	7	1	14.29
3. ใช้วิธีอื่นในการป้องกันการตั้งครรภ์แทนการใช้ถุงยางอนามัย	9	4	44.44	7	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

เหตุผลที่ทำให้เห็นว่าถุงยางอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์

จากตารางที่ 3.2. ในกลุ่มที่ตอบว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องค่อนข้างจำเป็นหรือจำเป็นมากนั้น เมื่อสัมภาษณ์ถึงเหตุผลที่เห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์ สามารถสรุปเหตุผลได้ 2 ประเด็น โดยเหตุผลที่ทั้ง 2 ้วยให้ความสำคัญกับการใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด คือ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 56.67 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 70.00) และรองลงมาคือ การใช้เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 33.33 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 43.33)

เหตุผลที่ทำให้เห็นว่าถุงยางอนามัยเป็นสิ่งไม่จำเป็นในการมีเพศสัมพันธ์

ในกลุ่มที่ตอบว่าการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนเป็นเรื่องไม่จำเป็นหรือไม่ค่อยจำเป็นนั้น เหตุผลที่สตรีทั้ง 2 ้วยให้คำตอบมากที่สุดคือ มั่นใจในความปลอดภัยของคู่นอนทำให้คิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 33.33 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 85.71) และรองลงมาคือ มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียวจึงไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 22.22 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 14.29) ส่วนเหตุผลอื่นๆ ที่ทำให้เห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องไม่จำเป็น มีเฉพาะสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่ให้เหตุผลว่า สามารถใช้วิธีป้องกันการตั้งครรภ์แบบอื่นแทนการใช้ถุงยางอนามัยได้ (ร้อยละ 44.44)

3.1.2. ระยะเวลาที่เหมาะสมในการคบหาดูใจกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์

ในการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของสตรีทั้ง 2 ้วย ในเรื่องของระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับสตรีไทยในการคบหาดูใจเพศตรงข้ามก่อนที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ พบว่า คำตอบที่ได้รับมีวิธีในการเริ่มต้นนับเวลาแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งคำตอบได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- นับระยะเวลาจากการรู้จักกันเป็นครั้งแรก
- นับระยะเวลาเมื่อเริ่มต้นคบหาเป็นคู่อีกกันแล้ว
- ไม่สามารถตอบได้ เนื่องจากคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์น่าจะขึ้นอยู่กับระดับความสนิทสนมของบุคคล มากกว่าเวลา

ทั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์สตรีทั้ง 2 ้วย ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3

ระยะเวลาที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเห็นว่าเหมาะสมในการคบหาดูใจเพศตรงข้ามก่อนการมีเพศสัมพันธ์กัน

ระยะเวลาที่เหมาะสมในการ คบหาดูใจกันก่อนมี เพศสัมพันธ์	วัยรุ่นตอนปลาย (n = 30)					วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (n = 30)				
	n	freq	%	M	SD	n	freq	%	M	SD
1. นับจากการรู้จักกันเป็นครั้งแรก (เดือน)	30	14	46.67	10.60	4.78	30	10	33.33	15.30	3.09
2. นับจากการเริ่มคบหาเป็นคู่รักกัน (เดือน)	30	14	46.67	10.80	4.76	30	17	56.67	14.43	2.94
3. ไม่สามารถตอบได้	30	2	6.66	-	-	30	3	10.00	-	-

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากข้อมูลในตารางที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าคำตอบที่สามารถระบุเวลาชัดเจนได้มี 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่นับเวลาจากการรู้จักเป็นครั้งแรก และกลุ่มที่นับเวลาจากเมื่อเริ่มคบหาเป็นคู่รักกันแล้ว

คำตอบที่ได้จากสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ที่ให้ความเห็นถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการคบหาดูใจกันก่อนมีเพศสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเริ่มต้นนับจากการรู้จักกันเป็นครั้งแรก หรือเมื่อมีการคบหาเป็นคู่รักกันแล้ว ก็มีระยะเวลาเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 10.6-10.8 เดือน ในขณะที่คำตอบที่ได้จากสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เห็นว่าระยะเวลาเหมาะสมเฉลี่ยไม่ว่าจะนับโดยวิธีใด มีแนวโน้มที่จะมากกว่า คืออยู่ระหว่าง 14.43 -15.30 เดือน

ข้อมูลจากความเห็นของสตรีทั้งสองวัยดังกล่าวอาจชี้ให้เห็นได้ว่า สตรีวัยรุ่นตอนปลายน่าจะมีความมั่นใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ โดยใช้ระยะเวลาคบหาดูใจกันน้อยกว่าสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

3.2. พฤติกรรมทางเพศในอดีต

การสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีตของสตรีทั้ง 2 วัย มีประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ 3 เรื่อง คือ อายุและประเภทของคู่นอนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก รวมถึงเหตุผลที่ใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในครั้งนั้น และประสบการณ์การเกิดความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ในอดีต

3.2.1. อายุ ประเภทของกลุ่มนอน และการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4

ข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

ข้อมูล	วัยรุ่นตอนปลาย (n=30)	วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น (n=30)	การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ
1. อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (M (SD))	17.80 (1.67)	21.72 (3.00)	$t = -6.267^{***}$
2. จำนวนผู้มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก (ร้อยละ)	86.70 (freq=26)	96.67 (freq=29)	$z = 1.401$
3. จำนวนผู้ใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ)	40.00 (freq=12)	50.00 (freq=15)	$z = .778$

*** $p < .001$

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากการสัมภาษณ์ถึงอายุและกลุ่มนอนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า สตรีวัยรุ่นตอนปลายมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วกว่าสตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -6.267, df = 58, p < .001$) กล่าวคือ อายุเฉลี่ยของสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 17.80 ปี (พิสัย 15-21 ปี) และอายุเฉลี่ยของสตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้น คือ 21.72 ปี (พิสัย 15-27 ปี) และในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น พบว่าสตรีทั้ง 2 วัยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนของผู้รายงานไม่แตกต่างกัน คือ ร้อยละ 86.70 ของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย และร้อยละ 96.67 ของสตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นรายงานว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักของตน

เมื่อสัมภาษณ์ถึงการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า จำนวนผู้ใช้ถุงยางอนามัยมีจำนวนไม่แตกต่างกันระหว่างสตรีทั้งสองวัย คือ มีสตรีวัยรุ่นตอนปลายเพียงร้อยละ 40.00 และสตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นเพียงร้อยละ 50.00 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรก

3.2.2 เหตุผลในการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เมื่อทำการสัมภาษณ์ต่อไปถึงเหตุผลที่ใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5

เหตุผลในการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

	วัยรุ่นตอนปลาย			วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น		
	n	freq	%	n	freq	%
เหตุผลที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
1. คู่ขนต้องการที่จะใช้เอง โดยไม่ได้ปรึกษา	12	7	58.33	15	4	26.67
2. มีการปรึกษากัน และเห็นตรงกันว่าควรใช้	12	3	25.00	15	5	33.33
3. กลัวติดโรคจากคู่นอน	12	1	8.33	15	3	20.00
4. ป้องกันตั้งครรภ์	12	1	8.33	15	3	20.00
เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรก						
1. คู่ขนเป็นผู้ตัดสินใจ เนื่องจากตนเองไม่ได้เตรียมตัวว่าจะมีเพศสัมพันธ์ (ไม่ได้คาดการณ์มาก่อน หรือไม่เคยมีความคิดเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย)	18	13	72.22	15	6	40.00
2. มั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัย	18	4	22.22	15	4	26.67
3. มีการปรึกษากัน และคู่นอนบอกว่าไม่ต้องการใช้	18	1	5.56	15	1	6.67
4. เมา	18	0	0.00	15	2	13.33
5. ลืมนึกถึงการใช้ถุงยางอนามัย มานึกได้เมื่อมีเพศสัมพันธ์ไปแล้ว	18	0	0.00	15	1	6.67
6. ถูกข่มขืน	18	0	0.00	15	1	6.67

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

เหตุผลที่ทำให้สตรีใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนครั้งแรก สามารถสรุปได้ 4 แบบ โดยเหตุผลที่ได้รับจากกลุ่มสตรีวัยรุ่นตอนปลายมากที่สุดคือ คู่ขนเป็นผู้ต้องการใช้ (ร้อยละ 58.33) และเหตุผลที่ได้รับจากสตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นมากที่สุด คือ ใช้เพื่อความสบายใจของทั้งตนเองและคู่นอน (ร้อยละ 33.33)

ในกลุ่มที่รายงานว่าไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนครั้งแรก สามารถสรุปเหตุผลของการไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ได้เป็น 7 แบบ โดยใน

สตรีวัยรุ่นตอนปลาย เหตุผลที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้เนื่องจากไม่ได้คาดมาก่อนว่าจะมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 38.89) และสำหรับสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เหตุผลที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือ มั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัย (ร้อยละ 26.67)

3.3 ความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

การสัมภาษณ์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยแบ่งการสัมภาษณ์เป็น 2 ช่วงตามประเภทของคู่นอน คือ คู่
นอนถาวร และคู่นอนชั่วคราว

คู่นอนถาวร หมายถึง คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยมีชื่อผูกมัดต่อกัน หรือมีการตกลงกัน
ว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์ต่อกันแบบคู่รัก

คู่นอนชั่วคราว หมายถึง คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยไม่มีชื่อผูกมัดใดๆต่อกัน อาจจะเป็น
คนที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อนหรือไม่ได้ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย
หรือเป็นบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยเพียงชั่วคราว

เมื่อสัมภาษณ์ถึงความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เพื่อดูในภาพรวม
ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานทำให้สตรีทั้ง 2 วัยเคยรู้สึกกังวลในเรื่องใดบ้างหรือไม่ พบว่า
สตรีส่วนใหญ่ตอบว่าเคยรู้สึกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนทั้งแบบถาวรและชั่วคราว และ
เมื่อถามต่อไปถึงเหตุผลที่ทำให้วิตกกังวล โดยแต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ผลที่ได้
เป็นดังรายงานในตารางที่ 3.6 และ 3.7

ตารางที่ 3.6

ประสบการณ์การเกิดความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
1. เคย	30	15	53.57	15	9	64.29	29	17	58.62	5	3	60.00
2. ไม่เคย	30	12	42.86	15	6	42.86	29	12	41.38	5	2	40.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

ตารางที่ 3.7

เหตุผลที่ทำให้วิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
1. กลัวการตั้งครรรภ์	17	16	94.12	9	0	0.00	20	13	65.00	4	1	25.00
2. กลัวการติดโรคทางเพศสัมพันธ์	17	1	5.88	9	9	100.00	20	5	25.00	4	3	75.00
3. รู้สึกผิดที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	17	0	0.00	9	0	0.00	20	2	10.00	4	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

จากตารางที่ 3.6 พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองวัยเคยมีความวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนทั้ง 2 แบบ

ทั้งนี้ ร้อยละ 53.57 ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายราย และร้อยละ 58.62 ของสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นรายงานว่าเคยรู้สึกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร และในทำนองเดียวกัน ร้อยละ 64.29 ของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย และร้อยละ 60.00 ของสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นได้รายงานว่าเคยรู้สึกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว

จากตารางที่ 3.7 ในกลุ่มที่ให้คำตอบว่าเคยรู้สึกวิตกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน เมื่อถามถึงเหตุผลที่ทำให้รู้สึกวิตกกังวล พบว่าสตรีทั้งสองวัยให้เหตุผลคล้ายคลึงกัน แต่ที่ต่างกันกลับเป็นลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลกับคู่นอน โดยพบว่าเหตุผลสำคัญอันดับหนึ่งที่ทำให้สตรีทั้งสองวัยกังวลในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร คือความกลัวเรื่องการตั้งครรรภ์ (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 94.12 และสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 65.00) ในขณะที่ เหตุผลอันดับหนึ่งที่ทำให้สตรีทั้งสองวัยรู้สึกกังวลจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว คือกลัวการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ (สตรีวัยรุ่นตอนปลายร้อยละ 100.00 และสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นร้อยละ 75.00)

และที่น่าสนใจมาก คือ สตรีเกือบทุกคนไม่มีการรายงานความวิตกกังวลในแง่ของความรู้สึกผิดที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานแต่อย่างใด มีเฉพาะวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นเพียง 2 คน เท่านั้นที่รายงานว่ารู้สึกผิดที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก (คู่รักถาวร) ก่อนแต่งงาน

3.4 พฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน

หากกลุ่มตัวอย่างมีเฉพาะคู่นอนถาวรแต่ไม่มีคู่นอนชั่วคราว ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์พฤติกรรมทางเพศที่มีกับคู่นอนถาวรเพียงอย่างเดียว และในทำนองเดียวกัน หากกลุ่มตัวอย่างมีแต่คู่นอนชั่วคราวเท่านั้น ผู้วิจัยก็จะสัมภาษณ์พฤติกรรมทางเพศที่มีกับคู่นอนชั่วคราวเพียงอย่างเดียว แต่ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีคู่นอนทั้ง 2 แบบ ผู้วิจัยจะเริ่มการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคู่นอนถาวรก่อน แล้วจึงสัมภาษณ์เกี่ยวกับคู่นอนชั่วคราวต่อไป ทั้งนี้เนื้อหาและประเด็นในการสัมภาษณ์พฤติกรรมทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างมีกับคู่นอนทั้ง 2 แบบ จะมีเนื้อหาและประเด็นเหมือนกันทุกประการ เพื่อดูว่าประเภทของคู่นอนที่เปลี่ยนไปนั้น จะมีผลต่อคำตอบอย่างไร

คำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่มีกับคู่นอนแต่ละแบบ มีจำนวน 18 ข้อ แต่ทั้งนี้อาจมีการเพิ่มหรือลดข้อคำถามตามความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์เหล่านั้น ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นประเด็นหลักๆ ได้ 5 ประเด็น คือ

3.4.1 ประเภทคู่นอนที่มีในปัจจุบัน

3.4.2 ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

3.4.3 พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย

3.4.4 การรับรู้ถึงโอกาสติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์แบบขาดการป้องกัน

3.4.5 การจัดการกับสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ดังนี้

3.4.1 ประเภทคู่นอนที่มีในปัจจุบัน

จากการแบ่งประเภทของคู่นอนในปัจจุบัน ที่กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วย สามารถจำแนกได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีเฉพาะคู่นอนถาวร กลุ่มที่มีเฉพาะคู่นอนชั่วคราว และกลุ่มที่มีทั้งคู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราว มีรายละเอียดดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8

ประเภทของคู่นอนของสตรีทั้ง 2 วัย

ประเภทของคู่นอน	วัยรุ่นตอนปลาย			วัยผู้ใหญ่ตอนต้น		
	n	freq	%	n	freq	%
1. มีเฉพาะคู่นอนถาวร	30	15	50.00	30	25	83.33
2. มีเฉพาะคู่นอนชั่วคราว	30	3	10.00	30	1	3.33
3. มีคู่นอนทั้ง 2 แบบ	30	12	40.00	30	4	13.33

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.8 แสดงให้เห็นว่าสตรีทั้ง 2 วิทยายางานว่ามีเฉพาะคู่นอนถาวรอย่างเดียวเป็นส่วนใหญ่ (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 50.00 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 83.33) มีเพียงส่วนน้อยที่รายงานว่ามีเฉพาะคู่นอนชั่วคราวอย่างเดียว (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 10.00 และ สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 3.33)

ในจำนวนทั้งหมดนี้ มีสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่รายงานว่ามีคู่นอนทั้ง 2 แบบในเวลาเดียวกัน ถึงร้อยละ 40.00 แต่มีสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเพียงร้อยละ 13.33 ที่มีคู่นอนทั้ง 2 แบบ

3.4.2 ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ถึงภาวะ ำในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน สตรีวัยรุ่นตอนปลาย และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นได้รายงานข้อมูล ดังสรุปในตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9

ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน (ครั้ง/เดือน)						การเปรียบเทียบระหว่างคู่นอนโดยสถิติ Z test
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			
	n	M	SD	n	M	SD	
วัยรุ่นตอนปลาย	27	9.19	5.88	15	3.87	4.56	$z = 1.546^{**}$
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น	29	6.59	5.00	5	3.60	4.72	$z = 2.640$

** $p < .01$

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

สตรีวัยรุ่นตอนปลายมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน 9.19 ครั้ง (SD = 5.88) และกับคู่นอนชั่วคราวโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน 3.87 ครั้ง (SD = 4.56) และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ย 6.59 ครั้ง (SD = 5.00) และกับคู่นอนชั่วคราวโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน 3.60 ครั้ง (SD = 4.72)

จากตารางที่ 3.9 เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ Z test จะเห็นได้ว่า สตรีวัยรุ่นตอนปลาย มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรบ่อยกว่าคู่นอนชั่วคราวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 1.546, p < .01$) ในขณะที่สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราวด้วยความถี่ที่ไม่แตกต่างกัน

3.4.3 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

ในประเด็นของพฤติกรรมการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น สามารถสรุปคำตอบได้ในเรื่องของความถี่ในการใช้ถุงยางอนามัย เหตุผลของการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย ความต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย และอิทธิพลของคู่นอนที่มีต่อการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย และปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยของสตรี

3.4.3.1 ความสม่ำเสมอในการใช้ถุงยางอนามัยในปัจจุบัน

เมื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ณ ปัจจุบันพบว่าคำตอบที่ได้จะแบ่งเป็น 3 แบบคือ ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่สม่ำเสมอ และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเลย

คำตอบที่ได้รับจากสตรีทั้ง 2 วัย ได้คำตอบไปในทิศทางเดียวกันคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือประมาณร้อยละ 60-70 รายงานการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนทั้ง 2 แบบ แต่ก็เป็นการใช้อย่างไม่สม่ำเสมอ ดังรายละเอียดใน ตารางที่ 3.10

ตารางที่ 3.10

ความสม่ำเสมอในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนทั้ง 2 แบบในปัจจุบัน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
1. ใช้อย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง	27	2	7.41	15	3	20.00	29	4	13.79	5	2	40.00
2. ใช้ถุงยางอนามัยแต่ไม่ได้ใช้อย่างสม่ำเสมอ	27	18	66.67	15	11	73.33	29	17	58.62	5	3	60.00
3. ไม่เคยใช้เลย	27	7	25.93	15	1	6.67	29	8	27.59	5	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

ที่น่าสนใจ คือ การรายงานถึงพฤติกรรม ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนในปัจจุบัน โดยพบว่า ร้อยละ 25.93 ของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย และร้อยละ 27.59 ของสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น รายงานว่าไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนถาวรเลย แต่แทบจะ

ไม่พบว่ามียุทธวิธีที่รายงานการไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนชั่วคราว ยกเว้นสตรีวัยรุ่นตอนปลายเพียง 1 คน

ในกลุ่มที่รายงานว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มที่รายงานการไม่ใช้ถุงยางอนามัยไม่สม่ำเสมอว่ามีการใช้มากน้อยเพียงใด โดยขอให้ประมาณความถี่เป็นร้อยละจากจำนวนครั้งทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนแต่ละแบบ เช่น

“เวลามีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนคนนี้ หนูก็ใช้ถุงยางไม่ทุกครั้งหรอกค่ะ ส่วนใหญ่จะไม่ได้ใช้ ถ้าจะให้ประมาณก็คงแบบว่าอย่างกัน 10 ครั้งจะใช้สักครั้งหนึ่งละค่ะ..... ก็คงในราว 10 เพอร์เซ็นต์เท่านั้นละค่ะที่ใช้”

“ใช้เกือบทุกครั้งค่ะ ส่วนใหญ่ถ้าไม่มีอะไรคิดแผนก็จะต้องให้แฟนใช้อยู่แล้ว ถ้าให้ประมาณก็ได้ใช้สัก 85 เพอร์เซ็นต์ค่ะ ที่ได้ใช้นะคะ”

“ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยคะ คือต้องใช้ (ถุงยางอนามัย) ทุกครั้ง ต้องใช้เท่านั้นถึงจะมีอะไรกันได้ ถ้าหากไม่ใช้จะไม่ยอมมีด้วยเด็ดขาดเลย”

สามารถสรุปข้อมูลได้ดังตารางที่ 3.11

ตารางที่ 3.11

ค่าเฉลี่ยการใช้ถุงยางอนามัย

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยการใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ)						การเปรียบเทียบระหว่างคู่นอน โดยสถิติ t-test
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			
	n	M	SD	n	M	SD	
วัยรุ่นตอนปลาย	27	30.74	24.41	15	57.50	38.67	$t = -2.051^*$
วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น	29	53.45	42.05	5	94.00	8.94	$t = -4.622^{**}$

* $P < .05$, ** $p < .01$

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.11 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้ถุงยางอนามัย โดยคิดเป็นร้อยละของจำนวนครั้งทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์ อธิบายได้ว่าในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรนั้น สตรีวัยรุ่นตอนปลายแต่ละคนมีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัยโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 30.74 ของจำนวนครั้งทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร ในขณะที่สตรีวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวรเฉลี่ยแล้ว ร้อยละ 53.45

สำหรับสตรีที่มีคู่นอนชั่วคราวนั้น สตรีวัยรุ่นตอนปลายได้ใช้ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์โดยเฉลี่ยแล้ว ร้อยละ 57.50 ของจำนวนครั้งทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวโดยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 94.00 ของจำนวนครั้งทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์

เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการได้ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนแต่ละแบบ โดยใช้สถิติ t - test แล้ว เห็นได้ว่า มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวมากกว่าคู่นอนถาวรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ($t = -2.051, df = 40, p < .05$) และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ($t = -4.622, df = 32, p < .01$)

3.4.3.2 เหตุผลที่ใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

เมื่อสัมภาษณ์ต่อไปถึงเหตุผลที่ใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน โดยแต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ สามารถจำแนกเหตุผลที่ใช้ได้ 5 ประเด็น และเหตุผลที่ไม่ใช้ได้ 7 ประเด็น ดังตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12

เหตุผลของการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
เหตุผลที่ใช้												
1. ป้องกันการตั้งครรรภ์	28	13	46.43	15	2	13.33	35	21	60.00	6	1	20.00
2. ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	28	9	32.14	15	9	60.00	35	11	31.43	6	5	80.00
3. มีเพศสัมพันธ์ในช่วงการมีประจำเดือน	28	4	14.29	15	3	20.00	35	2	5.71	6	0	0.00
4. อยากรองไข่ดู	28	2	7.14	15	1	6.67	35	0	0.00	6	0	0.00
5. คู่นอนต้องการใช้	28	0	0.00	15	0	0.00	35	1	2.86	6	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

ตารางที่ 3.12 (ต่อ)

เหตุผลของการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
เหตุผลที่ไม่ใช้												
1. ตนเองไม่ต้องการ	25	7	28.00	9	5	55.56	25	2	8.00	5	0	0.00
ใช้												
2. มั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัย	25	7	28.00	9	0	0.00	25	7	28.00	5	0	60.00
3. คู่นอนไม่ต้องการ	25	4	16.00	9	0	0.00	25	7	28.00	5	0	0.00
ใช้												
4. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้	25	4	16.00	9	3	33.33	25	5	20.00	5	0	0.00
5. ใช้วิธีอื่นในการป้องกันการตั้งครรภ์	25	2	8.00	9	0	0.00	25	2	8.00	5	2	40.00
6. ลืมนึกถึงการใช้ถุงยางอนามัย	25	1	4.00	9	1	11.11	25	1	4.00	5	0	0.00
7. เมา	25	0	0.00	9	0	0.00	25	1	4.00	5	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

เหตุผลที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

จากตารางที่ 3.12 เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์พบว่า เหตุผลที่สตรีทั้ง 2 วัยรายงานมากที่สุดเป็นอันดับแรก ในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนถาวรคือ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ (วัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 46.43 และวัยรุ่นใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 60.00) ในขณะที่เหตุผลที่รายงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกในการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนชั่วคราวคือ เพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (วัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 60.00 และวัยรุ่นใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 80.00)

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน

จากตารางที่ 3.12 เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า เหตุผลที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายรายงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนถาวร มี 2 เหตุผลคือ คือตนเองไม่ต้องการใช้ (ร้อยละ 28.00) และมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัย (ร้อยละ 28.00) แต่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะเป็นเหตุผลจากการที่คู่นอนไม่ยอมใช้ (ร้อยละ 28.00) และมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัย (ร้อยละ 28.00)

ในกรณีของคู่นอนชั่วคราว เหตุผลที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายรายงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย คือ ตนเองไม่ต้องการใช้ (ร้อยละ 55.56) เช่นเดียวกับในกรณีของคู่นอนถาวร แต่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จะเป็นเหตุผลจากการที่มั่นใจว่าคู่นอนของตนปลอดภัย (ร้อยละ 60.00)

3.4.3.3 บุคคลที่เป็นหลักในการตัดสินใจว่าจะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์ถึงบุคคลที่เป็นผู้ตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้งนั้น คำตอบที่ได้เป็นดังตารางที่ 3.13 ดังนี้

ตาราง 3.13

ผู้ตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

ผู้ตัดสินใจ	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
- ตนเอง	27	7	25.93	15	9	60.00	29	5	17.24	5	2	40.00
- คู่นอน	27	11	40.74	15	3	20.00	29	15	51.72	5	0	0.00
- ตัดสินใจร่วมกัน	27	9	33.33	15	3	20.00	29	9	31.03	5	3	60.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.13 เมื่อพิจารณาคำตอบที่มีการรายงานสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของสตรีแต่ละวัย สามารถสรุปได้ดังนี้

ในกลุ่มที่มีคู่นอนถาวร ข้อมูลที่ได้จากทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลาย (ร้อยละ 40.74) และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ร้อยละ 51.72) ต่างรายงานตรงกันว่า "คู่นอนของตน" เป็นผู้ตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

สำหรับในกลุ่มที่มีคู่นอนชั่วคราว สตรีวัยรุ่นตอนปลายรายงานว่า "ตนเอง" เป็นผู้ตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 60.00) ในขณะที่สตรีวัยรุ่นตอนต้น (ร้อยละ 40.00) รายงานว่าผู้ตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์คือ "ตนเอง" และ "การตัดสินใจร่วมกันระหว่างตนเองกับคู่นอน" ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

3.4.3.4 ความต้องการของตนเองที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์สตรีทั้ง 2 วัย ถึงความต้องการของที่แท้จริงของตนเองว่าต้องการใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ โดยไม่ต้องคำนึงความต้องการของคู่นอนหรือสภาพแวดล้อมอื่น คำตอบที่ได้เป็นดังตารางที่ 3.14 ดังนี้

ตารางที่ 3.14

ความต้องการของตนเองที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
- ยังคงให้คู่นอนเป็นผู้ตัดสินใจ	27	11	40.74	15	2	13.33	29	9	31.03	5	0	0.00
- ไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัย	27	9	33.33	15	2	13.33	29	5	17.24	5	0	0.00
- ต้องการใช้ถุงยางอนามัย	27	7	25.93	15	9	60.00	29	15	51.72	5	5	100.00
- ตอบไม่ได้ เนื่องจากขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับคู่นอนแต่ละคน	27	0	0.00	15	2	13.33	29	0	0.00	5	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.14 พบว่า เมื่อพิจารณาคำตอบที่รายงานถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริงที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ในกรณีของคู่นอนถาวร สตรีวัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่ยังคงให้คู่นอนถาวรเป็นผู้ตัดสินใจ (ร้อยละ 40.74) ในขณะที่ส่วนใหญ่ของสตรีวัยรุ่น

ผู้ใหญ่ออนต้น แสดงอย่างชัดเจนว่าตนเองมีความต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 51.72)

แต่เมื่อพิจารณาในกรณีของคู่ขนอนชั่วคราว พบว่าส่วนใหญ่แล้วสตรีทั้ง 2 วัย แสดงความต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัยกับคู่ขนอนชั่วคราวอย่างชัดเจน (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 60.00 และสตรีวัยผู้ใหญ่ออนต้นร้อยละ 100.00)

3.4.3.5. อิทธิพลของคู่ขนอนที่มีต่อการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ในเรื่องของอิทธิพลของคู่ขนอนที่มีต่อการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย สตรีทั้ง 2 วัย ให้คำตอบที่สอดคล้องกันว่าคู่ขนอนถาวรจะมีอิทธิพลต่อการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในระดับค่อนข้างมาก ในขณะที่คู่ขนอนชั่วคราวจะมีอิทธิพลน้อยมากหรือไม่มีอิทธิพลต่อการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย รายละเอียดดังตารางที่ 3.15

ตารางที่ 3.15

ระดับอิทธิพลของคู่ขนอนที่มีต่อการตัดสินใจใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ออนต้น					
	คู่ขนอนถาวร			คู่ขนอนชั่วคราว			คู่ขนอนถาวร			คู่ขนอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
- มีอิทธิพล ค่อนข้างมาก หรือมากที่สุด	27	17	62.96	15	3	20.00	29	16	55.18	5	0	0.00
- มีอิทธิพลน้อย หรือไม่มีเลย	27	10	37.04	15	12	80.00	29	13	44.82	5	5	100.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.15 พบว่าคำตอบที่ได้จากทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ออนต้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ คู่ขนอนถาวรมีอิทธิพลมากในการตัดสินใจที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่คู่ขนอนชั่วคราวไม่ค่อยมีอิทธิพลมากนัก

โดยพบว่า ในกลุ่มที่มีคู่ขนอนถาวร ส่วนใหญ่ของทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลาย (ร้อยละ 62.96) และสตรีวัยผู้ใหญ่ออนต้น (ร้อยละ 55.18) ตอบว่าคู่ขนอนถาวรมีอิทธิพลในการตัดสินใจใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยค่อนข้างมากหรือมากที่สุด แต่สำหรับกลุ่มที่มีคู่ขนอนชั่วคราว สตรีวัยรุ่นตอนปลายเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 80.00) และสตรีวัยผู้ใหญ่ออนต้นทุกคน (ร้อยละ 100.00) ตอบตรงกันว่า คู่ขนอนชั่วคราวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยในระดับน้อยมากหรือไม่มีอิทธิพลเลย

3.4.4. การรับรู้ถึงโอกาสติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์

ในประเด็นเรื่องการรับรู้ถึงโอกาสติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ สามารถสรุปคำตอบจากการสัมภาษณ์ได้ 2 ประเด็น คือในเรื่องของความมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และความวิตกกังวลเรื่องการติดโรคจากคู่นอน โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.4.4.1. ความมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์สตรีทั้งสองวัย ถึงความมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สรุปคำตอบที่ได้ดังตารางที่ 3.16

ตารางที่ 3.16

ความมั่นใจว่าคู่นอนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยผู้ใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
- ค่อนข้างมั่นใจ หรือ มั่นใจมากที่สุด	27	27	100.00	15	4	26.67	29	25	86.21	5	2	40.00
- ไม่ค่อยมั่นใจ หรือไม่มั่นใจเลย	27	0	0.00	15	11	73.33	29	4	13.79	5	3	60.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.16 พบว่า สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีคู่นอนถาวร ทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลายทุกคน (ร้อยละ 100.00) และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเกือบทุกคน (ร้อยละ 86.21) ตอบว่า ค่อนข้างมั่นใจหรือมั่นใจมากที่สุดว่าคู่นอนถาวรของตนปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แต่ในกลุ่มที่มีคู่นอนชั่วคราว พบว่าส่วนใหญ่แล้วสตรีทั้ง 2 วัย ไม่ค่อยมั่นใจในตัวคู่นอนชั่วคราวว่าจะปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 73.33 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 60.00)

3.4.4.2. ความวิตกกังวลเรื่องการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอน

ประเด็นในเรื่องของความวิตกกังวลเรื่องการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอนทั้ง 2 แบบบ้างหรือไม่ ผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 3.17 และ 3.18

ตารางที่ 3.17

ความวิตกกังวลเรื่องการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
ไม่เคยวิตกกังวล	27	18	66.67	15	5	33.33	29	12	41.38	5	0	0.00
เคยวิตกกังวล	27	9	33.33	15	10	66.67	29	17	58.62	5	5	100.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

ตารางที่ 3.18

เหตุผลที่ทำให้วิตกกังวลและไม่วิตกกังวลเรื่องการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอน

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
เหตุผลที่ไม่วิตกกังวล												
- คู่นอนนิสัยดี ไว้ใจได้	24	16	66.67	5	2	40.00	22	10	45.45	0	0	0.00
- คู่นอนฐานะทาง เศรษฐกิจดี	24	3	12.50	5	1	20.00	22	1	4.55	0	0	0.00
- คู่นอนมีรูปร่าง หน้าตาดี	24	2	8.33	0	0	0.00	22	1	4.55	0	0	0.00
- คบหากับคู่นอน มานาน	24	1	4.17	5	2	40.00	22	1	4.55	0	0	0.00
- คู่นอนมีสุขภาพดี	24	1	4.17	5	0	0.00	22	2	9.09	0	0	0.00
- คู่นอนหน้าที่การ งานน่าเชื่อถือ	24	1	4.17	5	0	0.00	22	3	13.64	0	0	0.00
- คู่นอนมีระดับ การศึกษาสูง	24	0	0.00	5	0	0.00	22	2	9.09	0	0	0.00
- คู่นอนอยู่ในกลุ่ม สังคมที่ดี น่าเชื่อถือ	24	0	0.00	5	0	0.00	22	2	9.09	0	0	0.00
เหตุผลที่วิตกกังวล												
- สงสัยว่าคู่นอนจะ ไปมีเพศสัมพันธ์ กับคนอื่น	9	9	100.00	10	10	100.00	17	17	100.00	5	5	100.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

ข้อมูลจากตารางที่ 3.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 วิทยาลัยส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอนชั่วคราวมากกว่าคู่นอนถาวร

โดยในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย มีถึงร้อยละ 66.67 ที่รายงานว่าเคยวิตกกังวลว่าตนเองอาจติดโรคจากคู่นอนชั่วคราว แต่มีเพียงร้อยละ 33.33 ที่เคยวิตกกังวลว่าจะติดโรคจากคู่นอนถาวร

และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นทุกคน (ร้อยละ 100.00) ที่มีคู่นอนชั่วคราว ต่างรายงานตรงกันว่าเคยรู้สึกวิตกกังวลว่าจะติดโรคจากคู่นอนชั่วคราว แต่มีเพียงร้อยละ 58.62 ที่เคยวิตกกังวลว่าจะติดโรคจากคู่นอนถาวร

จากตารางที่ 3.18 เหตุผลอันดับต้นที่สตรีทั้ง 2 วิทยาลัย ไม่รู้สึกวิตกกังวลในการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอนถาวรคือ คู่นอนนิสัยดีและไว้ใจได้ว่าปลอดภัยจากโรค (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 72.73 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 47.62) แต่สำหรับคู่นอนชั่วคราว เหตุผลที่สตรีทั้ง 2 วิทยาลัยรายงานมีความแตกต่างกัน คือสตรีวัยรุ่นตอนปลายรายงานว่าเป็นเพราะคู่นอนชั่วคราวเป็นคนนิสัยดี ไว้ใจได้ คบหากันมานาน (ร้อยละ 40.00 เท่าๆ กัน) และมีฐานะทางเศรษฐกิจดี (ร้อยละ 20.00)

สำหรับกลุ่มของสตรีที่รู้สึกวิตกกังวลในเรื่องการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากคู่นอน พบว่าเหตุผลเพียงข้อเดียวที่ทำให้สตรีทั้ง 2 วิทยาลัยทุกคน (ร้อยละ 100.00) รู้สึกวิตกกังวล ไม่ว่าจะเป็นกับคู่นอนถาวรหรือคู่นอนชั่วคราว คือ ความสงสัยว่าคู่นอนจะไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น

ในการจัดการกับความวิตกกังวลสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ บอกให้คู่นอนทราบ และไม่บอกให้คู่นอนทราบ ผลจากการบอกให้คู่นอนทราบ และวิธีการจัดการกับสถานการณ์กรณีที่ไม่บอกให้คู่นอนทราบ เป็นดังตารางที่ 3.19

ตารางที่ 3.19

การจัดการเมื่อเกิดความวิตกกังวลว่าคู่นอนอาจนำโรคมาให้

	วัยรุ่นตอนปลาย						วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น					
	คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว			คู่นอนถาวร			คู่นอนชั่วคราว		
	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%	n	freq	%
การจัดการเมื่อเกิดความวิตกกังวล												
1. บอกคู่นอน	9	5	55.56	12	7	58.33	17	13	76.47	5	2	40.00
2. ไม่บอกคู่นอน และจัดการโดย												
- ไปลองไป ไม่ได้ จัดการ	9	4	44.44	12	0	0.00	17	2	11.76	5	2	40.00
- ตนเองไปตรวจ โรคหลังจากมี เพศสัมพันธ์	9	0	0.00	12	4	33.33	17	1	5.88	5	0	0.00
- ให้คู่นอนตรวจ โรคหลังจากมี เพศสัมพันธ์	9	0	0.00	12	1	8.33	17	1	5.88	5	0	0.00
- ให้คู่นอนหลัง ข้างนอก	9	0	0.00	12	0	0.00	17	0	0.00	5	1	20.00
ผลการบอกให้คู่นอนทราบ												
- คู่นอนยอมให้ ดูยางอนามัย	5	4	80.00	7	7	100.00	13	10	76.92	2	2	100.00
- คู่นอนอธิบาย ให้มั่นใจว่า ปลอดภัย จึง ไม่ใช่ดูยาง อนามัย	5	1	20.00	0	0	0.00	13	3	23.08	2	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนคำตอบทั้งหมดที่ได้รับ

จากตารางที่ 3.19 ในการจัดการกับความวิตกกังวล พบว่าสตรีทั้ง 2 วัยส่วนใหญ่ มีการจัดการกับความวิตกกังวล 2 แบบ คือ บอกให้คู่นอนทราบถึงความวิตกกังวล และใช้วิธีจัดการโดยไม่บอกให้คู่นอนทราบถึงความวิตกกังวล

ในการบอกให้คู่นอนทราบถึงความวิตกกังวลในเรื่องการติดโรคนั้น ผลการบอกแบ่งได้ 2 แบบคือ แบบแรกคือ คู่นอนยินยอมให้ดูยางอนามัย และแบบที่ 2 คือ คู่นอนชี้แจงอธิบายให้มั่นใจว่าตนปลอดภัยจากโรค ฝ่ายหญิงจึงยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยไม่ใช้ดูยางอนามัย

ในกลุ่มสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่บอกให้คู่นอนถวราบถึงความวิตกกังวลว่าคู่นอนอาจนำโรคมานำให้ นั่น พบว่าเมื่อออกไปแล้ว คู่นอนทั้ง 2 แบบ เกือบทุกคนยินยอมใช้ถุงยางอนามัย มีเพียงคู่นอนถวราบ 1 คนที่ชี้แจงอธิบายให้ฝ่ายหญิงมั่นใจว่าตนปลอดภัยจากโรค ทำให้ฝ่ายหญิงยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

สำหรับในสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น พบเช่นเดียวกันคือ เมื่อได้บอกให้คู่นอนถวราบความวิตกกังวลเรื่องการติดโรคจากคู่นอนนั้น คู่นอนทั้ง 2 แบบ ส่วนใหญ่ยอมใช้ถุงยางอนามัย (คู่นอนถวราบ ร้อยละ 76.92 และคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 100.00) มีคู่นอนถวราบส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 23.08) ที่เมื่อรับทราบแล้วใช้วิธีอธิบายให้ฝ่ายหญิงมั่นใจว่าตนปลอดภัยจากโรค ฝ่ายหญิงจึงยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

สำหรับสตรีที่เกิดความกังวลว่าคู่นอนอาจนำโรคมานำให้ แล้วไม่ได้บอกให้คู่นอนถวราบนั้น รูปแบบการจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น สตรีทั้ง 2 วัยส่วนใหญ่รายงานว่าไม่หาวิธีจัดการแต่อย่างใด ยังคงมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางต่อไป โดยสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่เกิดความวิตกกังวล ร้อยละ 44.44 ใช้วิธีการนี้กับคู่นอนถวราบ แต่กับคู่นอนชั่วคราว พบว่า สตรีวัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่ที่ไม่บอกให้คู่นอนชั่วคราวถวราบถึงความวิตกกังวลเรื่องการติดโรคจัดการกับสถานการณ์โดยการเป็นฝ่ายไปตรวจโรคเองหลังจากมีเพศสัมพันธ์ไปแล้ว (ร้อยละ 33.33)

สำหรับสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ไม่บอกให้คู่นอนถวราบว่าตนเองกังวลเรื่องการติดโรคทั้งกับคู่นอนถวราบและคู่นอนชั่วคราวนั้น พบว่าส่วนใหญ่ยังคงมีเพศสัมพันธ์ตามปกติ ไม่ได้หาวิธีจัดการแต่อย่างใด (คู่นอนถวราบ ร้อยละ 11.76 และคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 40.00)

3.4.5. การจัดการในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV

ในการสัมภาษณ์ถึงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนนั้น ผู้วิจัยได้สมมติสถานการณ์ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดโรคจากคู่นอนเพื่อสอบถามถึงวิธีการจัดการกับปัญหา โดยสถานการณ์สมมติที่ผู้วิจัยได้สมมติขึ้นมีทั้งหมด 5 สถานการณ์ ได้แก่

- สถานการณ์ถุงยางอนามัยแตก/หลุด ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์
- สถานการณ์เมื่อต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน โดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น
- สถานการณ์เมื่อคู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้เห็นถวราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย

- สถานการณ์เมื่อคุณอนันต์จะไม่ใช้ดูยางอนามัย
- สถานการณ์เมื่อไม่สามารถหาดูยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์

โดยสัมภาษณ์สตรีทั้ง 2 ว่าเคยมีประสบการณ์สถานการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นหรือไม่ และหากเคยมีประสบการณ์ตรงในสถานการณ์เหล่านั้น สตรีทั้ง 2 ว่าสามารถใช้วิธีใดในการจัดการกับปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ แต่ในกรณีที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ให้พิจารณาว่าหากเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น คิดว่าจะจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงเหล่านั้นอย่างไร

จากการสัมภาษณ์ดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.20 ถึง 3.23 ดังนี้

ตารางที่ 3.20

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนถาวรของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติ (n = 27)

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV		สถานการณ์สมมติ					รวม
		1. ดูกองอนามัยแตก/หลุดระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	2. ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น	3. คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้ทราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย	4. คู่นอนยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย	5. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์	
ประเภทสะดวก	จำนวนคำตอบ	8 (ร้อยละ 29.63)	15 (ร้อยละ 55.56)	16 (ร้อยละ 59.26)	12 (ร้อยละ 44.44)	17 (ร้อยละ 62.96)	รวม 68 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 18 (ร้อยละ 26.47)	- ใช้ฉันทันใหม่ (2)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (12)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (1)	-	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (3)	
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 50 (ร้อยละ 73.53)	- แล้วแต่คู่นอนตัดสินใจ (2) - มีเพศสัมพันธ์ต่อไปโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (4)	- ปล่อยให้ไป ไม่ได้จัดการ (2) - มีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยคู่นอนเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องการใส่ถุงยาง (1)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (12) - ไม่ใช้เพราะไม่ชอบ (2) - หากมีการป้องกันตั้งครรรกด้วยวิธีอื่น จะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (1)	- ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (10) - ไม่ใช้เพราะไม่ชอบ (2)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะเป็นเหตุสุดวิสัย (8) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะคู่นอนไม่ชอบใช้ (5) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะความต้องการส่วนตัว (1)	
ประเภทสะดวกพอ	จำนวนคำตอบ	19 (ร้อยละ 70.37)	12 (ร้อยละ 44.44)	11 (ร้อยละ 40.74)	15 (ร้อยละ 55.56)	10 (ร้อยละ 37.04)	รวม 67 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 16 (ร้อยละ 23.88)	- ใช้ฉันทันใหม่ (5)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (3) - บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (8)	-	-	-	
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 51 (ร้อยละ 76.12)	- แล้วแต่คู่นอนตัดสินใจ (7) - มีเพศสัมพันธ์ต่อไปโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (7)	- ปล่อยให้ไป ไม่ได้จัดการ (1)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (7) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะความต้องการส่วนตัว (2) - หากมีการป้องกันตั้งครรรกด้วยวิธีอื่น จะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (2)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (14) - ไม่ใช้เพราะไม่ชอบ (1)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะเป็นเหตุสุดวิสัย (9) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะคู่นอนไม่ชอบใช้ (1)	
รวม		27 (ร้อยละ 100.00)	27 (ร้อยละ 100.00)	27 (ร้อยละ 100.00)	27 (ร้อยละ 100.00)	27 (ร้อยละ 100.00)	

ตารางที่ 3.21

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนชั่วคราวของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติ (n = 15)

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV		สถานการณ์สมมติ					รวม
		1. ถุงยางอนามัยแตก/หลุดระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	2. ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น	3. คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้เห็นว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย	4. คู่นอนยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย	5. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์	
ประเภทประชากร เค	จำนวนคำตอบ	3 (ร้อยละ 11.11)	9 (ร้อยละ 60.00)	9 (ร้อยละ 60.00)	6 (ร้อยละ 40.00)	9 (ร้อยละ 60.00)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 19 (ร้อยละ 52.78)	- ใช้ถุงยางอนามัยใหม่ (2)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (7)	- ยืนยันไม่ให้ถุงยางอนามัย (5) - ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (1)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (2)	36 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 17 (ร้อยละ 47.22)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยต่อ (1)	- ปล่อยให้ตามปกติ (2)	- ตามใจคู่นอน (2) - หากคู่นอนสนิทกันมากก็ยินยอมไม่ใช้ (1)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (1) - ยอมไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะหากขัดขึ้นคู่นอนอาจทำร้ายร่างกาย (1) - ไม่ใช้เพราะไม่ชอบ (2)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะเป็นเหตุสุดวิสัย (2) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะคู่นอนไม่ชอบใช้ (5)	
ประเภทประชากร เค	จำนวนคำตอบ	12 (ร้อยละ 44.44)	6 (ร้อยละ 40.00)	6 (ร้อยละ 40.00)	9 (ร้อยละ 60.00)	6 (ร้อยละ 40.00)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 22 (ร้อยละ 56.41)	- ใช้ถุงยางอนามัยใหม่ (5) - หยุดการมีเพศสัมพันธ์ (2)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (5)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2) - ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (1)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2) - ไม่มีเพศสัมพันธ์ (1)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (2) - สำเร็จความใคร่แทนการมีเพศสัมพันธ์ (2)	39 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 17 (ร้อยละ 43.59)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยต่อ (4) - ให้คู่นอนเป็นผู้กำหนด (1)	- ปล่อยให้ตามปกติ (1)	- ตามใจคู่นอน (3)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามความต้องการของคู่นอน (3) - หากมีการป้องกันสิ่งครวญด้วยวิธีอื่นจะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (1) - พิจารณาไม่ใช้ถุงยางอนามัยจากความสนิทของคู่นอน (1)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะคู่นอนไม่ชอบใช้ (1) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะตนเองไม่ชอบใช้ (1)	
รวม		15 (ร้อยละ 100.00)	15 (ร้อยละ 100.00)	15 (ร้อยละ 100.00)	15 (ร้อยละ 100.00)	15 (ร้อยละ 100.00)	

ตารางที่ 3.22

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนถาวรของสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติ (n = 29)

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV		สถานการณ์สมมติ					รวม
		1. ถุงยางอนามัยแตก/หลุดระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	2. ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น	3. คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้ทราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย	4. คู่นอนยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย	5. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์	
ประเภทประปราย	จำนวนคำตอบ	3 (ร้อยละ 10.34)	17 (ร้อยละ 58.62)	19 (ร้อยละ 65.52)	9 (ร้อยละ 31.03)	22 (ร้อยละ 75.86)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 29 (ร้อยละ 41.42)	- ใช้ถุงยางอนามัยใหม่ (1)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (15) - ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (1)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (5)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (4) - สำเร็จความใคร่แทนการมีเพศสัมพันธ์ (1)	70 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 41 (ร้อยละ 58.57)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยต่อ (1) - ให้คู่นอนเป็นผู้จัดการกับปัญหา (1)	- ไปล่อลวงตามปกติ (1)	- ตามใจคู่นอน (8) - ไม่ใช่เพราะไม่ชอบใช้ (4) - หากมีการป้องกันตั้งครรรกด้วยวิธีอื่น จะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (2)	- ตามใจคู่นอน (4) - ไม่ใช่เพราะไม่ชอบ (3)	- มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากเหตุผลวิสัย (3) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามใจคู่นอน (14)	
ประเภทเฉพาะ	จำนวนคำตอบ	26 (ร้อยละ 89.66)	12 (ร้อยละ 41.38)	10 (ร้อยละ 34.48)	20 (ร้อยละ 68.97)	7 (ร้อยละ 24.14)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 28 (ร้อยละ 37.33)	- ใช้ถุงยางอนามัยใหม่ (6) - หยุดมีเพศสัมพันธ์ (3)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (8) - ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (1)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (2) - เหมมีเพศสัมพันธ์ด้วย (3)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (2) - สำเร็จความใคร่แทนการมีเพศสัมพันธ์ (1)	75 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 47 (ร้อยละ 62.67)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยต่อ (14) - ให้คู่นอนเป็นผู้จัดการปัญหา (2) - ตัดสินใจตามช่วงเวลาที่เกิดว่ามีความต้องการมีเพศสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด (1)	- พาไปตรวจโรคหลังจากมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว (3)	- ตามใจคู่นอน (3) - ไม่ใช่เพราะไม่ชอบใช้ (4) - หากมีการป้องกันตั้งครรรกด้วยวิธีอื่น จะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (1)	- ตามใจคู่นอน (10) - ไม่ใช่เพราะไม่ชอบใช้ (4) - หากมีการป้องกันตั้งครรรกด้วยวิธีอื่น จะยอมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย (1)	- มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากเหตุผลวิสัย (3) - ไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามใจคู่นอน (1)	
รวม	29 (ร้อยละ 100.00)	29 (ร้อยละ 100.00)	29 (ร้อยละ 100.00)	29 (ร้อยละ 100.00)	29 (ร้อยละ 100.00)	29 (ร้อยละ 100.00)	

ตารางที่ 3.23

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนชั่วคราวของสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์สมมติ (n = 5)

วิธีจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV		สถานการณ์สมมติ					รวม
		1. ถุงยางอนามัยแตก/หลุดระหว่างการมีเพศสัมพันธ์	2. ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น	3. คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้เห็นว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย	4. คู่นอนยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย	5. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์	
ประเภทประชากรพิเศษ	จำนวนคำตอบ	1 (ร้อยละ 20.00)	5 (ร้อยละ 100.00)	3 (ร้อยละ 60.00)	1 (ร้อยละ 20.00)	3 (ร้อยละ 60.00)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 13 (ร้อยละ 100.00)	- ใช้ถุงยางอนามัยอันใหม่ (1)	- บังคับให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย (5)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (3)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (1)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (3)	13 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 0 (ร้อยละ 0.00)	-	-	-	-	-	
ประเภทประชากรทั่วไป	จำนวนคำตอบ	4 (ร้อยละ 80.00)	0 (ร้อยละ 0.00)	2 (ร้อยละ 40.00)	4 (ร้อยละ 80.00)	2 (ร้อยละ 40.00)	รวม
	วิธีที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 9 (ร้อยละ 75.00)	- ใช้ถุงยางอนามัยอันใหม่ (2)	-	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (1)	- ยืนยันให้ใช้ถุงยางอนามัย (3) ไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วย (1)	- ไม่มีเพศสัมพันธ์ (2)	12 (ร้อยละ 100.00)
	วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 3 (ร้อยละ 25.00)	- ไม่ใช้ถุงยางอนามัยต่อ (2)	-	- ไม่ใช้เพราะไม่ชอบใช้ (1)	-	-	
รวม		5 (ร้อยละ 100.00)	5 (ร้อยละ 100.00)	5 (ร้อยละ 100.00)	5 (ร้อยละ 100.00)	5 (ร้อยละ 100.00)	

จากตารางที่ 3.20 ถึง 3.23 ข้างต้น ที่แสดงถึงการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ถึงการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราว ของสตรีทั้ง 2 วัย ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ในสตรีแต่ละวัยได้ดังต่อไปนี้

สตรีวัยรุ่นตอนปลาย

จากตารางที่ 3.20 จะเห็นได้ว่า สตรีวัยรุ่นตอนปลายส่วนหนึ่งรายงานถึงประสบการณ์ของตนว่าเคยเกิดสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ขึ้นจริงกับคู่นอนถาวร โดยสถานการณ์ที่มีผู้รายงานว่าเคยเกิดขึ้นจริงเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มสตรีวัยรุ่นตอนปลาย คือ สถานการณ์ที่ 5 ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ ๘๗.96) สถานการณ์ที่ 3 คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้เห็นที่ทราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 59.26) และ สถานการณ์ที่ 2 ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน โดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น (ร้อยละ 55.56) และ วิธีการที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายกลุ่มที่เคยพบกับสถานการณ์จริงเหล่านี้จัดการกับปัญหา พบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 73.53)

สำหรับสตรีวัยรุ่นตอนปลายที่ไม่เคยมีประสบการณ์จริงในการเกิดสถานการณ์เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนถาวร ต่างรายงานว่าหากตนประสบกับสถานการณ์สมมติเหล่านั้น ตนคิดว่าจะจัดการกับปัญหานั้นด้วยวิธีใด ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าวิธีการจัดการกับปัญหาที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่คิดว่าจะใช้นั้น เป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพเช่นกัน (ร้อยละ 76.12)

ในกรณีของคู่นอนชั่วคราว (ตารางที่ 3.21) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้คล้ายคลึงกับในกรณีของคู่นอนถาวรที่กล่าวไปแล้วข้างต้น นั่นคือ สถานการณ์ที่มีผู้รายงานว่าเคยเกิดขึ้นจริงกับคู่นอนชั่วคราว เป็นจำนวนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มสตรีวัยรุ่นตอนปลาย คือ สถานการณ์ที่ 5 ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 60.00) สถานการณ์ที่ 3 คู่นอนเพียงแคบอกหรือแสดงให้เห็นที่ทราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 60.00) และ สถานการณ์ที่ 2 ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน โดยมีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น (ร้อยละ 60.00)

แต่ที่น่าสนใจคือวิธีการจัดการกับปัญหาที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายรายงานในกรณีของคู่นอนชั่วคราวนี้ ได้ข้อมูลที่จะแตกต่างจากในกรณีของคู่นอนถาวร นั่นคือ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพกับคู่นอนชั่วคราวมากกว่า (กลุ่มที่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 52.78 และ กลุ่มที่ไม่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 56.41)

สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

ในกรณีของสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นทั้งที่มีคู่นอนถาวร (ตารางที่ 3.22) และคู่นอนชั่วคราว (ตารางที่ 3.23) ผลการวิเคราะห์ที่ได้คล้ายคลึงกับที่พบในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย กล่าวคือ สถานการณ์ที่มีผู้รายงานว่าเคยเกิดขึ้นจริงกับคู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราว เป็นจำนวนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ สถานการณ์ที่ 5 ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ (คู่นอนถาวร ร้อยละ 75.86 และคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 60.00) สถานการณ์ที่ 3 คู่นอนเพียงแค่นอกหรือแสดงให้ทราบว่าไม่ต้องการที่จะใช้ถุงยางอนามัย (คู่นอนถาวรร้อยละ 65.52 และคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 60.00) และสถานการณ์ที่ 2 ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน โดยไม่มีหลักฐานหรือสงสัยว่าคู่นอนมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นในช่วงเวลานั้น (คู่นอนถาวรร้อยละ 58.62 และคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 100.00)

ในส่วนของวิธีการจัดการกับปัญหา ที่ทั้งกลุ่มผู้ที่เคยมีประสบการณ์จริง และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์จริง รายงานถึงวิธีการจัดการกับปัญหาในกรณีของคู่นอนถาวร พบว่าวิธีการจัดการส่วนใหญ่เป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ (กลุ่มที่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 58.57 และกลุ่มที่ไม่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 62.67) ในขณะที่วิธีการจัดการกับปัญหาในกรณีของคู่นอนชั่วคราว เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากกว่า (กลุ่มที่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 100.00 และกลุ่มที่ไม่เคยเกิดขึ้นจริง ร้อยละ 75.00) เช่นเดียวกับที่พบในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย

โดยสรุปแล้ว เมื่อสัมภาษณ์ถึงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีจากคู่นอนถาวร เมื่อคู่นอนไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัยนั้น พบว่า สตรีทั้ง 2 วัย มีแนวโน้มที่จะยอมมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันตามความต้องการของคู่นอนมากกว่าเมื่อสถานการณ์เดียวกันนั้นเกิดขึ้นกับคู่นอนชั่วคราวอย่างชัดเจน เช่นในสถานการณ์ที่ 3 คู่นอนบอกหรือแสดงให้ทราบว่าไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัย ในกรณีของคู่นอนถาวร คำตอบที่ได้ เช่น

“ถ้าเขาไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย ก็ตามใจเขา ไม่อยากใช้จะไปบังคับทำไม”

“เรื่องใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยมันไม่ใช่เรื่องที่ต้องเอามาทะเลาะกัน”

“แล้วแต่เขา...เพราะเราไม่มีปัญหาอะ จะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ทั้งนั้น”

“ต้องดูก่อนว่าทำไมเขาถึงไม่ยอมใช้ (ถุงยางอนามัย) แต่จริงๆ แล้วถ้าหากยอมได้ก็ยอมนะ”

แต่เมื่อสถานการณ์เดียวกันนี้เกิดขึ้นกับคู่นอนชั่วคราว คำตอบที่มีรายงานจากสตรีทั้ง 2 วัย มีแนวโน้มที่จะยืนยันตามความต้องการของตนเองมากกว่า เช่น

“ไม่ได้ค่ะ ยิ่งไงก็ต้องให้ใช้ ถ้าไม่ยอมใช้ก็ไม่ต้องนอนด้วยกัน ไปนอนกับคนอื่น”

“บอกเขาว่าอย่าหาเรื่องใส่ตัวเลย ใช้ถุงยางอนามัยนั้นแหละ จะได้สบายใจกันทั้งคู่”

3.5 วิธีการผิดๆที่บุคคลใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV (Illusory Strategy)

ในส่วนนี้ เป็นการสัมภาษณ์ถึงวิธีที่สตรีทั้ง 2 ราย เคยใช้ ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 วิธี และไม่จำเป็นต้องเป็นวิธีที่ใช้อยู่เป็นประจำ เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพรวมของวิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV ในสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นมีการนำไปใช้จริง และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ว่าวิธีที่กลุ่มตัวอย่างรายงานเหล่านั้น มีวิธีใดบ้างที่นับว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ และวิธีใดบ้างที่นับได้ว่าเป็นวิธีการที่ผิด

ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 3.24

ตารางที่ 3.24

วิธีที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเคยใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV จากคู่นอน

	วัยรุ่นตอนปลาย (n = 30)		วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (n = 30)	
	freq	%	freq	%
วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อ HIV				
1. ใช้ถุงยางอนามัย	27	90.00	30	100.00
2. การสำเร็จความใคร่ให้กันและกันโดยไม่สอดใส่แต่มีการถูไถหรือสัมผัสของอวัยวะเพศเพียงภายนอก	14	46.67	15	50.00
3. การงดเว้นมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีความเสี่ยง	7	23.33	8	26.67
วิธีการที่ไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อ HIV				
1. เชื่อว่าตนเองไม่น่าจะติดเชื้อ HIV ได้	20	66.76	15	50.00
2. ตรวจสอบลักษณะภายนอกของอวัยวะเพศคู่นอน	15	50.00	15	50.00
3. เชื่อในโชคชะตาที่กำหนดมาแล้วว่าหากจะต้องป่วยด้วยโรคเอดส์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้	15	50.00	12	40.00
4. มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักคุ้นเคยเป็นอย่างดี	14	46.67	6	20.00
5. ชักถามประวัติทางเพศคู่นอนเพื่อป้องกันการติดเชื้อ	13	43.34	4	13.33
6. การมีเพศสัมพันธ์โดยการใช้ปาก (Oral Sex)	12	40.00	5	16.67
7. มีเพศสัมพันธ์แบบหลังข้างนอกและหลีกเลี่ยงการสัมผัสสารคัดหลั่งของคู่นอน	11	36.67	16	53.33
8. หลังข้างนอก	9	30.00	2	6.67
9. มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนที่เคยตรวจแล้วว่าไม่มีเชื้อ HIV	8	26.67	4	13.33
10. บนบานสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อขอให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ	8	26.67	9	30.00
11. มีเพศสัมพันธ์กับคนที่มีประสบการณ์ทางเพศน้อย หรืออายุน้อย	8	26.67	2	6.67
12. ล้างน้ำ อาบน้ำ และการสวนล้างช่องคลอด	7	23.33	0	0.00
13. ใช้วัตถุต่างๆ ที่ช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ (Sex toy) สอดใส่แทนการใช้อวัยวะเพศชาย	5	16.67	2	6.67
14. จำกัดจำนวนคู่นอน	4	13.33	3	10.00
15. ฉีดยาคุมกำเนิด	4	13.33	0	0.00
16. กินยาคุมกำเนิด	3	10.00	0	0.00
17. คู่นอนสวมถุงยางอนามัยมากกว่า 1 ชั้น	3	10.00	0	0.00
18. ใช้ฆ่าเชื้อหลังการมีเพศสัมพันธ์	2	6.67	0	0.00
19. มีเพศสัมพันธ์ในอ่างน้ำอุ่น	1	3.33	0	0.00

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.24 พบว่า วิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV ที่ถือได้ว่ามีประสิทธิภาพที่สตรีทั้ง 2 วยรายงานว่ายากที่สุด คือ การใช้ถุงยางอนามัย (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 90.00 และ สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือ การสำเร็จความใคร่ให้กันและกันโดยไม่สอดใส่แต่มีการถูไถหรือสัมผัสของอวัยวะเพศเพียงภายนอก (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 46.67 และ สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 50.00) และการงดเว้นมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีความเสี่ยง (สตรีวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 23.33 และสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ร้อยละ 26.67)

ที่น่าสนใจคือ สตรีทั้ง 2 วย รายงานถึงวิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV ที่ถือได้ว่าเป็นวิธีที่ผิด คือ เป็นวิธีที่ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อ HIV ได้จริง ถึง 19 วิธี

ในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย วิธีที่รายงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ คือการมีความเชื่อว่าตนเองไม่น่าจะติดเชื้อ HIV ได้ (ร้อยละ 66.76) รองลงมาคือ การตรวจสอบลักษณะภายนอกของอวัยวะเพศคู่นอน (ร้อยละ 50.00) การเชื่อในโชคชะตาที่กำหนดมาแล้วว่าหากต้องป่วยด้วยโรคเอดส์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ (ร้อยละ 50.00)

สำหรับในสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น วิธีที่รายงานมากที่สุด 3 อันดับแรก คือการมีเพศสัมพันธ์แบบหลังข้างนอกและหลีกเลี่ยงการสัมผัสสารคัดหลั่งของคู่นอน (ร้อยละ 53.33) รองลงมาคือ การตรวจสอบลักษณะภายนอกของอวัยวะเพศคู่นอน (ร้อยละ 50.00) การมีความเชื่อว่าตนเองไม่น่าจะติดเชื้อ HIV ได้ (ร้อยละ 50.00)

จากรายงานที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าที่น่าสนใจคือสตรีทั้ง 2 วย ต่างรายงานความเชื่อที่เข้าข้างตนเอง และการเชื่อในโชคกลางว่ามีผลเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ และที่น่าแปลกใจคือ วิธี “การตรวจสอบลักษณะภายนอกของอวัยวะเพศคู่นอน” เป็นวิธีที่สตรีทั้ง 2 วย จำนวนครึ่งหนึ่งของงานวิจัยนี้ รายงานว่าใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV จากคู่นอนของตน ทั้งที่วิธีดังกล่าวถือเป็นวิธีการที่มีไม่น่าจะมีผู้ใช้เพื่อการป้องกันการติดเชื้อ HIV

3.6 การเห็นคุณค่าในตนเอง

คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (SEI Score) ได้จากการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith (2002) โดยมีคะแนนสูงสุด 25 คะแนน ผลคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีทั้ง 2 วย แสดงดังตารางที่ 3.25

ตารางที่ 3.25

คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (SEI Score) ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

กลุ่มตัวอย่าง	พิสัย	M	SD	การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม อายุด้วยสถิติ t - test
วัยรุ่นตอนปลาย (n = 30)	7-22	15.53	4.01	t = -5.61***
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (n = 30)	16-24	20.13	2.01	

*** p < .001

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.25 พบว่าสตรีวัยรุ่นตอนปลายมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ระหว่าง 7-22 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยคือ 15.33 คะแนน (SD = 4.01) ในขณะที่สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 16-24 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 20.13 คะแนน (SD = 2.01)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง (SEI Score) ระหว่างสตรีทั้งสองวัยด้วยสถิติ Independent t-test พบว่า สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าสตรีวัยรุ่นตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = -5.61, df = 58, p < .001$)

3.7. การยอมรับตามใจคู่ขนอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของสตรีทั้ง 2 วัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์คะแนนการยอมรับตามใจคู่ขนอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยแยกคิดคะแนนตามประเภทของคู่ขนอน ได้แก่ การยอมรับตามใจคู่ขนอนถาวร และการยอมรับตามใจคู่ขนอนชั่วคราว ทั้งนี้ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ที่นำมาคิดคะแนนมีทั้งหมด 6 ข้อ ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อ "2.2.3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Content Analysis)" ในบทที่ 2 ที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นสถานการณ์สมมติที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ดังนั้น คำตอบที่ได้จึงมีทั้งกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์จริง และไม่เคยมีประสบการณ์จริง

อย่างไรก็ตาม จากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพ *Theory of Planned Behavior* ของ Ajzen & Fishbein (1985) ที่ทำนายความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคล โดยดูจากปัจจัย 3 ด้าน คือ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior) บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) และ การรับรู้ถึงอำนาจในการกระทำพฤติกรรม (Perceived behavioral control) นั้น ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่อง "เจตคติต่อพฤติกรรม" ของทฤษฎีข้างต้นในการอนุมานถึงความ

ตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมของบุคคล นั่นคือ เมื่อสตรีมีการรายงานการยอมตามใจคู่นอนในสถานการณ์สมมติโดยไม่มีประสบการณ์จริง จึงถือได้ว่าเป็นความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมของสตรีทั้ง 2 วัย และสามารถนำมาวิเคราะห์ "การยอมตามใจคู่นอน" ในการวิจัยได้

ผลการวิเคราะห์คะแนนการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยของทั้ง 2 วัย โดยแยกตามประเภทของคู่นอนแบบถาวรและชั่วคราว มีรายละเอียดดังตารางที่ 3.26

ตารางที่ 3.26

คะแนนการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนยอมตามใจ คู่นอนถาวร			คะแนนยอมตามใจ คู่นอนชั่วคราว			การเปรียบเทียบ ระหว่างคู่นอนด้วย สถิติ <i>t</i> -test
	n	M	SD	n	M	SD	
วัยรุ่นตอนปลาย	27	5.11	2.68	15	1.67	1.93	$t = 4.224^{***}$
ผู้ใหญ่ตอนต้น	29	3.62	1.13	5	0.20	0.06	$t = 4.048^{***}$
เปรียบเทียบระหว่าง วัย ด้วยสถิติ <i>t</i> -test	$t = 3.150^{**}$			$t = 2.280^*$			

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

หมายเหตุ : n หมายถึง จำนวนของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางที่ 3.26 แสดงคะแนนการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยของทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่าถ้าพิจารณาตามลักษณะของคู่นอน คะแนนยอมตามใจคู่นอนถาวร มีคะแนนสูงกว่าคะแนนยอมตามใจคู่นอนชั่วคราวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทั้งสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ($t = 4.224, df = 39, p < .001$) และสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น ($t = 4.048, df = 32, p < .001$)

และเมื่อพิจารณาคณะยอมตามใจคู่นอนระหว่างสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีผู้ใหญ่ตอนต้นเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่าสตรีวัยรุ่นตอนปลายมีคะแนนยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่าสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น ทั้งในคู่นอนแบบถาวร ($t = 3.150, df = 54, p < .01$) และคู่นอนแบบชั่วคราว ($t = 2.280, df = 17, p < .05$)

ตอนที่ 2 ศึกษาถึงเหตุผลของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเห็นคุณค่าในตนเองกับการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากคู่นอน ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น รวมถึงการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเห็นคุณค่าในตนเองกับการยินยอมที่จะตามใจคู่นอนที่จะมีเพศสัมพันธ์แบบขาดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี เพื่อตอบคำถามการวิจัย 2 ข้อ คือ

1. เหตุผลหลักประเด็นใด ที่สตรีไทยวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอ้างถึงมากที่สุด ในการยินยอมมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากคู่นอน
2. ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี มีความสัมพันธ์กับการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อตอบคำถามการวิจัยทั้ง 2 ข้อนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-way ANOVA และ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

คำถามการวิจัยข้อที่ 1

เหตุผลหลักประเด็นใด ที่สตรีไทยวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอ้างถึงมากที่สุด ในการยินยอมมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีจากคู่นอน

การวิเคราะห์ผลทางสถิติเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อแรกนี้ ทำโดยการเปรียบเทียบเหตุผลหลักทั้ง 3 ประเด็นในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีแต่ละวัย โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA และ Post Hoc Comparison แบบ Tukey เพื่อวิเคราะห์ว่าเหตุผลหลักใดเป็นเหตุผลที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันในสตรีแต่ละกลุ่มอายุ

ในงานวิจัยนี้ ได้แบ่งเหตุผลหลัก (Domain) ที่ทำให้สตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน ออกเป็น 3 ประเด็นด้วยกันคือ

1. เหตุผลที่มาจากภายในบุคคล (Intrapersonal Domain)
2. เหตุผลที่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Domain)
3. เหตุผลที่มาจากสถานการณ์ (Situational Domain)

ซึ่งรายละเอียดของคำตอบที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง และเกณฑ์ในการจำแนกคำตอบเข้าสู่เหตุผลหลักแต่ละประเด็นนั้น ได้อธิบายไว้ในบทที่ 2 หัวข้อ “2.2.3.2.3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Content Analysis)” (ตารางที่ 2.8)

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องของคำตอบหรือเหตุผลที่ทำให้สตรีทั้ง สองวัยมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันจากคู่นอน ได้รับการจำแนกเข้าสู่เหตุผลหลักทั้ง 3 ประเด็น และคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ ดังรายงานในตารางที่ 3.27

ตารางที่ 3.27

ค่าร้อยละโดยเฉลี่ยของเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันในสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น

วัย	เหตุผลหลัก (Domain) ในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกัน									F test
	เหตุผลหลักภายในบุคคล			เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล			เหตุผลหลักจากสถานการณ์			
	n	M (%)	SD	n	M (%)	SD	n	M (%)	SD	
- วัยรุ่นตอนปลาย	30	18.75	25.35	30	67.35	23.75	30	13.91	10.99	22.73***
- วัยผู้ใหญ่ตอนต้น	30	23.30	29.14	30	53.00	31.81	30	17.03	17.25	16.41***

*** $p < .001$

จากตารางที่ 3.27 พบว่าเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันทั้ง 3 ด้านมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ($F(2, 111) = 22.73, p < .001$) และสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น ($F(2, 111) = 16.41, p < .001$)

ตารางที่ 3. 28

การเปรียบเทียบรายคู่ (Post-Hoc Comparison) ระหว่างเหตุผลหลัก 3 ด้านในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันในสตรีวัยรุ่นตอนปลาย ด้วยวิธีของ Tukey

เหตุผลหลัก (Domain)	เหตุผลหลักภายในบุคคล (M=18.75)	เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (M=67.35)	เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (M=13.91)
เหตุผลหลักภายในบุคคล (M=18.75)	0.00	-31.66***	4.76
เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (M=67.35)	31.66***	0.00	36.45***
เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (M=13.91)	-4.76	-36.42***	0.00

*** $p < .001$

ตารางที่ 3.29

การเปรียบเทียบรายคู่ (Post-Hoc Comparison) ระหว่างเหตุผลหลัก 3 ด้านในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันในสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น ด้วยวิธีของ Tukey

เหตุผลหลัก (Domain)	เหตุผลหลักภายในบุคคล (M=23.30)	เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (M=53.00)	เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (M=17.03)
- เหตุผลหลักภายในบุคคล (M=23.30)	0.00	-28.33***	9.87
- เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (M=53.00)	28.33***	0.00	38.19***
- เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (M=17.03)	-9.87	-38.19***	0.00

*** $p < .001$

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยสถิติ Tukey (ตารางที่ 3.28 และ 3.29) พบว่า ในกลุ่มสตรีวัยรุ่นตอนปลาย เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีการอ้างถึงว่าเป็นเหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันในสตรีกลุ่มนี้เป็นจำนวนมากกว่าเหตุผลหลักในประเด็นอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกลุ่มสตรีผู้ใหญ่ตอนต้น เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ก็มีการอ้างถึงว่าเป็นเหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศแบบขาดการป้องกันในสตรีกลุ่มนี้เป็นจำนวนมากกว่าเหตุผลหลักในประเด็นอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับสตรีวัยรุ่นตอนปลาย

ในการตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบเหตุผลหลักทั้ง 3 ด้าน คือ เหตุผลหลักภายในบุคคล (Intrapersonal Domain) เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Domain) และเหตุผลหลักจากสถานการณ์ (Situational Domain) พบว่าเหตุผลหลักที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ในการที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน คือ เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Domain)

คำถามการวิจัยข้อที่ 2

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี มีความสัมพันธ์กับการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

ในงานวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง (ตารางที่ 3.25) และได้รับการประเมินระดับการยอมตามใจคู่นอน โดยพิจารณาจากคะแนนการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย (ตารางที่ 3.26) ที่ได้จากการทำ Content Analysis จากการสัมภาษณ์ ดังที่ได้กล่าวถึงมาแล้วในบทที่ 2

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง และการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยของสตรีทั้ง 2 วัย แสดงไว้ในตารางที่ 3.30

ตารางที่ 3.30

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง และการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

คู่นอน	Pearson Correlation		การแปลงค่า r เป็นคะแนน Fisher Z	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า r ในคู่นอนทั้ง 2 แบบด้วย Z-test
	r	p		
คู่นอนถาวร	-.457***	.000	0.494	$z = -.363$
คู่นอนชั่วคราว	-.535*	.018	0.597	

* $p < .05$, *** $p < .001$

เมื่อนำคะแนนการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยและคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองมาหาความสัมพันธ์กันด้วยสถิติ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient เพื่อตอบคำถามวิจัยที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทั้งสองนี้ มีความสัมพันธ์กันในทาง

ลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งกับคู่ถอนถาวร ($r = -.457, p < .001$) และคู่ถอนชั่วคราว ($r = -.535, p < .05$)

ในการตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 สรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการยอมตามใจคู่ถอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งกับคู่ถอนถาวรและคู่ถอนชั่วคราว หรืออาจกล่าวได้ว่า สตรีที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะยอมตามใจคู่ถอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย แต่ในทางตรงข้าม สตรีที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมตามใจคู่ถอนในเรื่องดังกล่าว และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการยอมตามใจคู่ถอนถาวรในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย กับค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและการยอมตามใจคู่ถอนชั่วคราวในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยแปลงค่า r ด้วยวิธี Fisher's Z-Transformation และนำมาทดสอบเปรียบเทียบด้วยสถิติ Z-test นั้น พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างคู่ถอนถาวรและคู่ถอนชั่วคราว